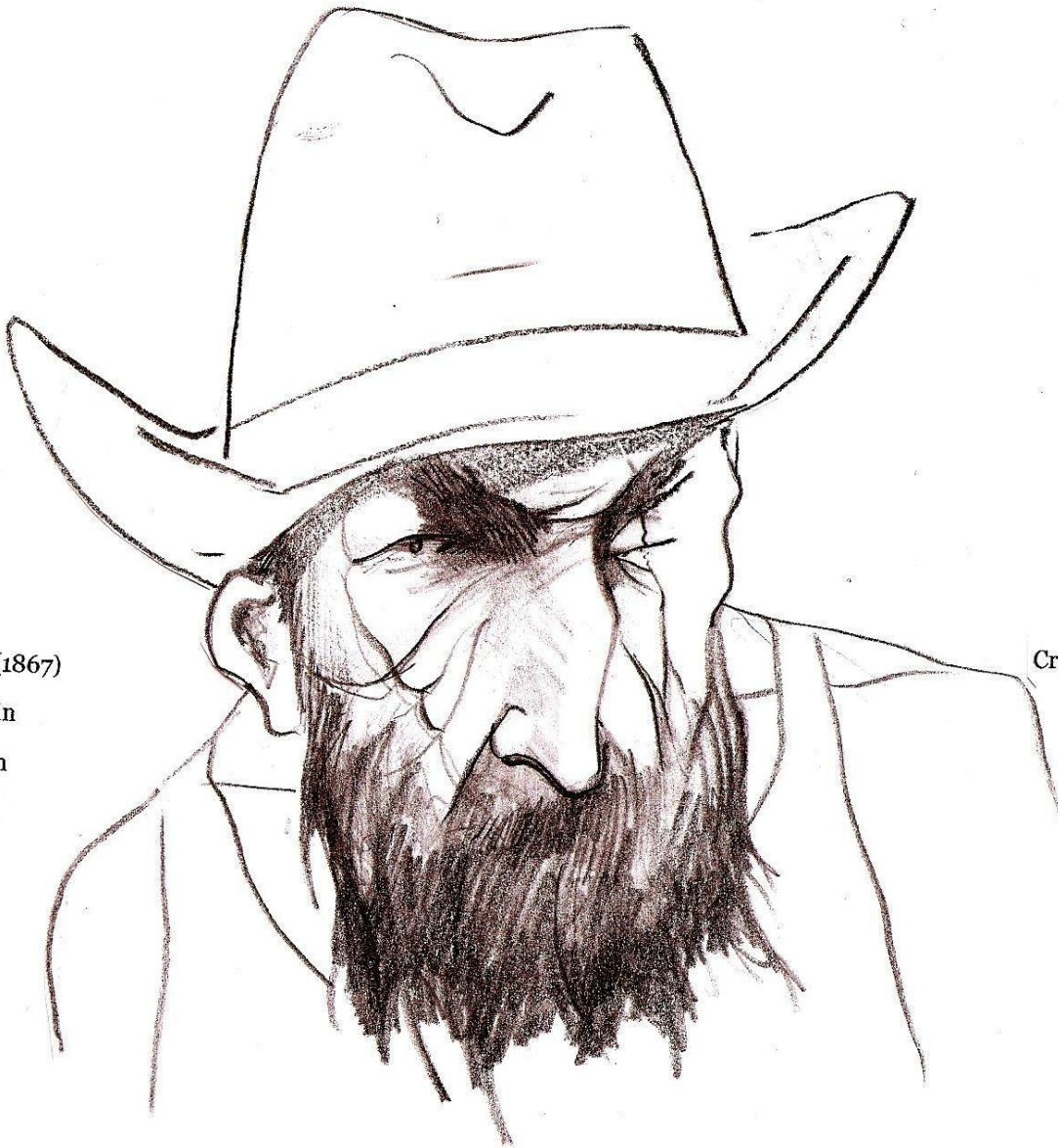

\$1500 Reward

WILL BE PAID FOR THE CAPTURE OF EARL CRENSHAW

DEAD OR ALIVE

Age, 35 years (1867)

Height, 5ft 8 in

Build, Medium

Criminal occupation,

Bank robber

Highwayman

Murderer

EARL CRENSHAW

Wanted for robbery, First National Bank, FALL PINES, TEXAS, September 19, 1867

Kirkeklokkernes kalden gennemtrængte formiddagsstilheden, og den grå himmel hang tryggende over børnene, der havde samlet sig bag ved kirken. Earl så rundt på børnene omkring sig. De fleste af dem var ældre end ham. De var klædt i deres fineste søndagstøj. Drengene havde jakker på, og pigerne var klædt i nydelige kjoler med bånd og flæser. De lo ad ham og sagde ord han ikke forstod. Så lo de endnu mere. "Min far siger du er imbecil", sagde Phil, mineformandens søn. "Det betyder dum", tilføjede han til sit publikums udelte begejstring. Earl prøvede at finde på noget smart at sige, men der kom ingenting. Phil betragtede smilende Earls forgæves kamp med ordene "Du er bedre til dyreløse ikke sandt? Jeg har set dig tale med muldyrene nede ved minen... Kom nu og skryd for os. Ligesom din far gjorde nede i den tunnel". Earl for hylende på ham, men Phil sprang elegant til side og fældede ham. Det var lige det Phil havde ventet på. "Så du vil gerne slå? Det skal du få lov til." Han piftede og en af drengene smed en sæk ned foran Earl. En bule i sækken bevægede sig, og en svag piben lød dernede fra. En hundehvalp. Phil vred armen om på Earl og gav ham en kæp i den anden hånd. "Kom så, slå nu", hviskede han. Alle børnene omkring dem kom med tilråb, Phil blev ved med at tale i en uendelig strøm og alle ordene flød sammen og eksploderede i Earls hjerne. Så gjorde han det. "Undskyld" tænkte Earl hver gang han lod kæppen ramme den pibende klump i sækken. "Undskyld... Undskyld... Undskyld..."

Earls familie var oprindeligt fra Ohio, hvor de havde en lille gård. Hans far arbejdede hårdt for at skaffe føde til sin familie, men da moren begyndte at blive blind, blev det sværere og sværere at klare det. Så var der kommet en fin mand fra Boston. Han repræsenterede en stor sammenslutning af rigmænd på østkysten, der var ved at starte minedrift op udenfor Sacramento. De hyrede folk, og lønnen var høj og arbejdsforholdene gode, sagde han. Den fine mand fra Boston havde løjet. Da de først havde forladt alting og var flyttet vestpå, havde lønnen vist sig at være ussel. Earl hadede mineselskabet. De piskede muldyrene til blods, og lod dem arbejde til de segnede om. På samme måde så Earl, hvordan hans far sled sig selv op, indtil den dag en sammenstyrtning spærrede ham og to andre minearbejdere inde i en sidegang. Mineselskabet turde ikke forsøge at grave dem fri, da risikoen for en sammenstyrtning, der ville begrave en nylig opdaget guldåre, var for stor. De havde råbt på hjælp en hel dag, sagde man. Så var de blevet kvalt. Earl hadede de fine folk med deres penge, de ikke selv havde arbejdet for, fine uddannelser og sleske tale. Deres tale var det værste. Med alle deres fine ord, kunne de lokke jævne folk til hvad som helst. Ligesom de havde gjort med hans far.

Earl fik arbejde som cowboy, så han kunne forsøge sin mor, men det holdt ikke længe. Earl havde altid været god til dyr. Det var som om han havde en eller andet form for bånd med dem. Han var tryk i dyrenes selskab, dem kunne han stole på, og med dem var det nok bare at være sammen uden ord. Men Earl var ikke særlig god med mennesker. Han kunne aldrig finde de rigtige ting at sige, og det førte ofte til konflikter og

slagsmål. Til sidst indså han, at han måtte skaffe penge på anden vis, og Earl blev lovløs. Han lærte at klare sig selv i vildniset, og blev hurtigt en dygtig sporfinder og jæger. Livet i ødemarken bekom ham godt. Han startede med at plyndre guldstøv fra det mineselskab, hans far havde arbejdet for, og senere blev det til banker og tog. Han gik altid efter de rigeste steder, han kunne finde. Fra hans synspunkt havde de rige røvhuller ikke gjort sig fortjent til pengene i første omgang. Earls vrede voksede i disse år, og under et bankrøveri prøvede bankdirektøren at tale Earl til ro. Han prøvede at narre ham med sin sølvtunge. Fine, komplicerede og uforståelige ord strømmede ud af hans kæft og ind i Earls hoved. Han blev ved og ved med sine løgne, og Earl tog ham med sig og hang ham op i fødderne i et træ. Han skar hans sølvtunge ud, og skamferede hans ansigt. I de efterfølgende år efterlod Earl mange fine folk hængende med hovedet nedad. Skamferede og torturerede, men for det meste i live, så deres ydre svarede til deres indre, og alle kunne se, hvor rådne de var på trods af alle deres fine ord og tomme løfter. Tungen var altid det første, han skar ud. Han tog sig altid god tid, så det varede så længe som muligt.

Da Earl en dag havde sat sig for at plyndre en øde gård, fandt han Donnie McDougall grædende ved siden af en vugge med et spædbarn. Ude på gårdspladsen lå liget af kvinde. Donnies kone, fandt Earl senere ud af. Earl kunne lide Donnie fra starten af. Han var simpel. En god mand der prøvede at gøre sit bedste, og engang imellem begik en fejl. Earl hjalp ham med spædbarnet, og afleverede det hos sin gamle mor med et tykt bundt pengesedler. De har aldrig talt om det siden. De to blev makkere, og under likvideringen af en lokal sherif for en kvægbaron, sluttede også 'Smallpox Nellie' sig til dem. Det var en god tid. Earl påtog sig hurtigt at se til deres heste, og de holdt sig for det meste til prærien og vildniset og lagde kun vejen forbi en by for at plyndre den. Det var sådan Earl foretrak det: at have så lidt med andre mennesker at gøre som muligt. Nogle måneder efter stødte de ind i Donnies storebror Jake og hans makker 'Black Tom' Cullen. Jake tog hurtigt lederrollen på sig, og snart blev de fem berygtet som McDougallbanden, og de trak et blodigt spor efter sig.

Big Find, Missouri. De havde været i denne her forpulede by alt for længe. Earl havde sovet i hotellets stald med hestene de sidste par nætter, og han savnede den stjerneklare himmel over sig. Han sad og stak i en ubestemmelig gryderet inde på hotellet, og hans øjne var fæstnet på den fine læge med hans jakkesæt og bowlerhat. Lægen talte med kvinden, der drev hotellet. Hendes kinder var våde af tårer for hendes søn skulle dø. Tuberkulose. Lægen så grådigt til, mens hun lagde den ene hårdt tjente dollarseddel efter den anden i hans udstrakte gribbehånd. Earl kunne se lige igennem ham. Earl vidste godt, hvad han var ude på. Lægen var ikke nået langt væk fra hotellet, før Earl slog ham ned bagfra med sin riffelkolbe, bagbandt ham og red ud i skoven med ham. Earl hang svinet op i et træ med hovedet ned ad, og pjaskede vand i hovedet på ham til han vågnede. "Dit

forpulede svin", sagde Earl. "Du har ribbet den stakkels kone for penge, og du gør ikke hendes søn rask. Du lader ham dø. Svin". Lægen begyndt skræmt og forfjamsket at tale. Fine ord. Dyre ord. Falske ord. De fyldte Earls øre, men han lukkede dem ude. Han fandt sin kniv frem og smilede. Han ville tage sig god tid med ham her. Da Earl efterlod ham i træet, var lægen stadig i live. Da McDougallbanden forlod Big Find et par dage senere, havde drengen alligevel fået det bedre, men hans mor var forsvundet, for byens eneste læge var forsvundet. Earl tog ud til stedet i skoven, men da var lægen for længst død. Mens Earl betragtede liget, slog det ham at han i virkeligheden ikke vidste en skid om manden. Ikke engang hans navn.

Earl føler sig ikke rigtigt tilpas i banden efter at Jake har taget lederrollen på sig. Men der er lys forude. Bankrøveriet i Fall Pines var så indbringende, at man kunne klare sig længe for det guld. Og Earl har ikke tænkt sig at dele med alle de andre. Så længe de skjuler sig i den forladte mineby, er der brug for de ekstra par revolvere, hvis deres forfølgere skulle finde dem her, men når de først er kommet sikkert over Rio Grande, er der ingen grund til at være så mange længere. De har en håndfuld gidsler med fra banken, og Jake vil bruge dem som sikkerhed, hvis det skulle blive nødvendigt at forhandle med deres forfølgere. Earl kan dog ikke se, hvorfor fire gidsler ikke er lige så godt som fem. Især når en af dem er et dumt svin af en bankmand.

McDougallbanden

Jake McDougall: Earl bryder sig ikke om Jake. Fyren er uhyggeligt intelligent og beregnende, og han formår at kontrollere sine omgivelser med sin tale. Det gør ham farlig, og Earl har en fornemmelse af, at Jake hele tiden er et skridt foran ham. Earl er kommet frem til, at det er bedst at træde varsomt omkring Jake.

Donnie McDougall: Donnie er sgu god nok, han kan jo ikke gøre for, at han har et røvhul til storebror. Der er vist ikke andre end Earl der ved, at Donnie slog sin hustru ihjel, men Earl skal være den sidste til at bebrejde ham det. Nogle gange går der bare lort i den. Det kender Earl kun alt for godt.

'Smallpox Nellie' Logan: Earl har aldrig mødt en kvinde som Smallpox. Hendes kopparrede ansigt bevidner tydeligt, at hun er af samme støbning som ham selv. En af de udstødte. Og så kan kællingen slå på næven. Han kommer forbavsende godt ud af det med hende i betragtning af, at han stort set ikke kommer godt ud af det med nogen, og han er sikker på, at hun kan forstå ham som ingen anden. Der er ikke noget seksuelt imellem dem, men Earl vil gå så vidt som til at kalde hende en ven.

'Black Tom' Cullen: En nigger hvis hjerte er lige så sort som hans hud. Han har ikke respekt for noget levende og river sin hests flanker til blods med sine sporer. Earl kan ikke holde ud at se Tom mishandle et væsen der er så meget mere værd end svinet selv, men de gange han har brokket sig over det, har han ikke fået andet end hånlige kommentarer smidt i hovedet. Måske Earl bare skal gøre sig forståelig på en anden måde...

Gidslerne

Den veltalende bankmand: Fra første øjekast kunne Earl se, at der var tale om et dumt svin i jakkesæt og broderet vest. Earl ved, hvor farlige ord kan være, og har tænkt sig at holde godt øje med ham her.

Den lille Pige: På afstand er hun egentlig en meget sød, lille størrelse, men Earl har aldrig været god til det med børn.

Den smukke rigmandsdatter: En lille forkælet og højrøvet tøs, der er vant til at træde på andre. Nu er kortene byttet rundt.

Den sorte vicesherif: Earl har altid anset lovens mænd for at være korrupte og i hånden på de fine folk. Han kan ikke se, hvorfor det skulle være anderledes med niggeren her.

Den fordrukne staldejer: Hvad pokker Jake vil med denne her jævne mand, går over Earls forstand. Han er ikke noget værd som gidsel. Enten stikker der noget under, eller også nyder Jake bare at sparke til dem, der ligger ned.

Opsummering

Earl er en overlever fra vildmarken, der retfærdiggør sine forbrydelser med en forestilling om, at han kæmper den lille mands kamp. Han bliver provokeret af rige og veluddannede mennesker med kompliceret tale, han ikke forstår. Han får afløb for sine frustrationer ved at torturere den slags folk, og han finder stor nydelse deri. For nylig torturerede han en læge og efterlod ham til hans død i overbevisning om, at denne var et dumt svin. Efterfølgende mærkede Earl dog for første gang et lille stik af tvivl.

Om 'Salvation'

'Salvation' er en fortælling om fortabelse og frelse, og Earls historie skal udspille sig i spændingsfeltet mellem disse to modsætninger. Vil han ufortrødent fortsætte sin vej mod fortabelsen, eller vil det lykkes ham at finde frelse for fortidens mørke gerninger? Det er denne tematik, du skal have i baghovedet under scenariet. Man kan finde fortabelse og frelse på mange måder inden for scenariets rammer, og der er ikke nogen rigtig løsning, du skal lede efter. Hvilken historie du vil fortælle om Earl, er i sidste ende op til dig.